Lietas Nr. C15251415
Lietas arhīva Nr. C-0789-16/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2016. gada 2. martā

Jelgavas tiesa: K. Zaura
izskatīja rakstveida procesā civillietu Biedrība "/Nosaukums A/" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Biedrība "/Nosaukums A/" (turpmāk arī Prasītājs) iesniedzis tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī Atbildētāja), kurā lūdz piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam parādu 2 130,96 EUR, kas sastāv no pamatparāda 1 065,48 EUR un līgumsoda 1 065,48 EUR; ar lietas vešanu saistītos izdevumus un tiesas izdevumus, kā arī atzīt Prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās summas līdz tiesas sprieduma izpildes dienai.

Prasītājs savu prasību motivē ar to, ka 2012. gada 1. janvārī starp daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopību un biedrību „/Nosaukums A/" tika noslēgts dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums (turpmāk - Apsaimniekošanas līgums), kurš ir saistošs visiem dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem. Atbilstoši Apsaimniekošanas līguma 3.1.1.1. panta noteikumiem maksa par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu ir 0,10 Ls jeb 0,1423 EUR par katru atsevišķā lietošanā esošo telpas kvadrātmetru mēnesī. Savukārt Apsaimniekošanas līguma 3.1.2. punktā tika noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums veikt maksājumus par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem (ūdens, kanalizācija, atkritumu izvešana, koplietošanas elektrība) pēc attiecīgo pakalpojumu sniedzēju noteiktajiem tarifiem atbilstoši piestādītajiem rēķiniem par katru kārtējo mēnesi. Saskaņā ar 2014. gada 8. novembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemto lēmumu, kas ir saistošs visiem dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, sākot no 2015. gada 1. janvāra apsaimniekošanas maksa apmērs tika noteikts 0,25 EUR apmērā par katru atsevišķā lietošanā esošo telpas kvadrātmetru mēnesī. Apsaimniekošanas līguma 3.6. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja Dzīvokļa īpašnieks kavē līgumā noteiktos maksājumu termiņus, par katru nokavēto dienu biedrība ir tiesīga aprēķināt dzīvokļa īpašniekam līgumsodu 0,2% apmērā no kopējās pamatparāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka laika periodā no 2012. gada septembra līdz prasības pieteikuma sagatavošanas dienai Atbildētājai tika izrakstīti rēķini par dzīvoklī sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem, kurus Atbildētāja Apsaimniekošanas līgumā un rēķinā noteiktajā termiņā nav apmaksājusi. Tāpat, saskaņā ar 2014. gada 8. novembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē vienbalsīgi pieņemto lēmumu par dzīvojamās mājas jumta seguma remontu un tā izmaksām, Atbildētājai tika izrakstīts rēķins par jumta remontu 71,00 EUR apmērā. Rēķina apmaksas termiņš tika noteikts līdz 2015. gada 1. aprīlim.

Norādīts, ka uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi Atbildētājas parāds dzīvokļa īpašumam /adrese/, par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un jumta remontu sastāda 1 065,48 EUR. Saskaņā ar Apsaimniekošanas līguma 3.6. punkta noteikumiem aprēķinātais līgumsods sastāda 1 104,74 EUR. Tā kā līgumsods par maksājumu kavējumu ir pārsniedzis pamatparāda summu, kā arī ņemot vērā līgumsoda proporcionalitātes un samērīguma apsvērumus un uzskatot, ka dotajā gadījumā līgumsoda apmērs ir samērojams ar pamatparāda summas apmēru, līgumsoda pieaugums tika apturēts tam sasniedzot pamatparāda summu. Tādējādi līgumsods par aizdevuma atmaksas nokavējumu sastāda 1 065,48 EUR, bet parāda kopsumma – 2 130,96 EUR. Prasītājs lūdz tiesu atzīt līgumsoda prasījumu par pamatotu, jo par tādu samaksu puses vienojušās. Tā kā līgumsoda maksāšanas pienākums iestājies pašas Atbildētājas saistību neizpildes rezultātā, tad uzskata, ka uz prasības celšanas brīdi pieprasītā līgumsoda aprēķins nav pretējs Civillikuma 1. pantā noteiktajam labas ticības principam un tas ir samērīgs attiecībā pret pamatparādu. Atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret Prasītāja izrakstītajiem rēķiniem, tajā skaitā arī rēķiniem, kā arī Atbildētāja nav iebildusi pret Apsaimniekošanas līguma nosacījumiem.

Prasītājs norāda, ka 2013. gada 15. oktobrī Atbildētājai tika nosūtīts brīdinājums Nr. Br.-7/10.2013, ar kuru Atbildētāja tika informēta par parāda aprēķinu un prasību nekavējoties veikt parāda samaksu. Vienlaikus Atbildētāja tika informēta par iespēju noslēgt ar Prasītāju vienošanos par parāda samaksas kārtību. Uz iesniegto brīdinājumu Atbildētāja nav sniegusi nekādu atbildi, kā arī nav veikti maksājumi parāda dzēšanai.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1587., 1588., 1716., 1717., 1720. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pantu.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 EUR, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.$^{2\,1}$ un 250.^{22} panta prasībām Atbildētājai nosūtīts prasības pieteikums, tam pievienotie dokumenti un paskaidrojuma veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un pienākumi, noteikts termiņš rakstveida paskaidrojuma iesniegšanai (lietas 75. lapa).

2015. gada 23. oktobrī Jelgavas tiesā no Atbildētājas saņemti paskaidrojumi par celto prasību (lietas 76.-79. lapa), kuros norāda, ka prasību atzīst daļā par galveno parādu 1 065,48 EUR apmērā. Norāda, ka atzīst to, ka ir parādā par apsaimniekošanu 1 065,48 EUR, bet pašu prasību uzskata par nekorektu un nepilnīgu. Apsaimniekošanas līgums ir nekorekts un Atbildētāja nav to parakstījusi. Paraksts ir tikai līguma sākumā, ar kuru tiek apstiprināts, ka līgumu Atbildētāja ir tiesīga parakstīt. Līgums ir datēts ar 2012. gada 1. janvāri, kas ir svētdiena un arī svētku diena, tāpēc loģiski spriežot šāda līguma parakstīšana nebija iespējama. Norāda, ka Apsaimniekošanas līgumu nav parakstījusi, jo nepiekrita līguma 3.1.2.4. punktam un uzskata, ka viņai nav jāmaksā par mājas kopējā ūdens skaitītāja nesakritību, ja viņas īpašumā ir sertificēts ūdens skaitītājs. Nepiekrita arī līguma 3.6. punktā noteiktajam līgumsoda apmēram un uzskata to par nesamērīgi augstu un likumam neatbilstošu Civillikuma 1716. panta trešajai daļai. Nepiekrita ari līguma 3.7. punktā lietotajai abreviatūrai. Norāda, ka šo un daudzu citu neprecīzu, nekorektu un man viņai nepieņemamu līguma sastāvdaļu dēļ Apsaimniekošanas līgums netika parakstīts. Vienlaikus Atbildētāja atzīst, ka neskatoties uz to, ka līgums nav parakstīts, viņai ir pienākums maksāt par

apsaimniekošanas izmaksām saskaņā ar „Dzīvokļa īpašuma likumu". Norāda, ka piestādītos rēķinus nav apmaksājusi objektīvu apstākļu dēļ, jo kopš 2012. gada aprīļa līdz 2013. gada augustam bija bezdarbniece. Norāda, ka ir mēģinājusi vienoties ar Prasītāju par parāda pakāpenisku atmaksu, tomēr biedrība ignorēja izteiktos lūgumus un uzstāja uz saviem nosacījumiem, pieprasot pamatparāda samaksu un pēc tam pakāpenisku līgumsoda samaksu. Netika ņemti vērā Atbildētājas iebildumi, ka pušu starpā nav līdz galam nokārtotas saistību tiesības un no Atbildētājas puses nav parakstīts Apsaimniekošanas līgums. Norāda, ka 2014. gada 9. martā nosūtīja Prasītājam lūgumu par pakāpenisku parāda samaksu uz ko tikai 2015. gada 14. maijā tika saņemta atbilde, kurā tika noraidīts lūgums vienoties par parāda atmaksu. Uzskata, ka Prasītājs ir rīkojies nekorekti, novilcinot ar atbildi, nav centies vienoties ar Atbildētāju par saprātīgu parāda atmaksu, nav ņemts vērā tas, ka Atbildētāja ilgi ir bijusi bezdarbniece. Uzskata, ka Prasītājs nav veicis ārpustiesas pasākumus parāda atgūšanai, kaut arī Atbildētāja tam bija gatava un to piedāvāja.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai, lieta izskatāma rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad tiesas sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 83., 84. lapa).

2015. gada 2. decembrī Jelgavas tiesā no Prasītāja pārstāves saņemta atsauksme par Atbildētājas paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka Atbildētājas iesniegtie paskaidrojumi ir pilnībā nepamatoti un lūgts apmierināt prasību pilnā apmērā. Atsauksmē norādīts, ka Atbildētāja savos paskaidrojumos norādījusi, ka prasību atzīst tikai daļā par galvenā parāda summu 1 065,48 EUR apmērā. Savu nostāju Atbildētāja pamato ar apstākli, ka viņa nav parakstījusi līgumu, jo nav piekritusi atsevišķiem līguma nosacījumiem. Šādu Atbildētājas viedokli Prasītājs uzskata par pilnībā nepamatotu, jo apstāklis, ka Atbildētāja pati personiski nav parakstījusi Apsaimniekošanas līgumu, uz kura pamata ir izrakstīti rēķini un veicami maksājumi, neatbrīvo viņu no pienākuma izpildīt šo līgumu pilnībā. Atbildētājas arguments, ka viņa atzīst savu saistību tikai daļā par pienākumu veikt maksājumus par dzīvokļa apsaimniekošanu, nav pamatots. Atbildētājas pienākums ir izpildīt visas saistības, kas noteiktas Apsaimniekošanas līgumā, tajā skaitā arī saistībā ar līgumsoda samaksu.

Uzskata, ka Atbildētāja maldina tiesu par iemesliem, kāpēc no viņas puses Apsaimniekošanas līgums netika parakstīts, jo tā parakstīšanas laikā Civillikuma 1716. panta trešā daļa vēl nebija spēkā. Civillikuma 1716. pants redakcijā, kas ierobežo līgumsoda apmēru, spēkā stājās tikai 2014. gada 1. janvārī, savukārt Apsaimniekošanas līgums starp Prasītāju un dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašniekiem tika parakstīts jau 2012. gada sākumā, kad likums neparedzēja līgumsoda apmēra ierobežojumus.

Attiecībā uz Atbildētājas paskaidrojumos minēto par Prasītāja attiekšanos noslēgt vienošanos par parāda samaksu, Prasītājs paskaidrojis, ka, saņemot no Atbildētājas lūgumu par parāda pakāpenisku dzēšanu un vienošanās noslēgšanu, Prasītājs sagatavoja vienošanās tekstu, tomēr Atbildētāja pie Prasītāja neieradās un šo vienošanos neparakstīja. Turklāt no prasības pieteikuma pievienotajiem rēķiniem un parāda aprēķina ir redzams, ka arī pēc sava lūguma un apņemšanas izteikšanas veikt maksājumus, Atbildētāja nav veikusi maksājumus ne tekošo rēķinu apmaksai, ne arī maksājumus uzkrātā parāda dzēšanai. Tādējādi Atbildētājas darbības nekad nav liecinājušas un arī tagad neliecina par vēlmi atrisināt situāciju ar vienošanos vai izlīgumu.

Norāda, ka Atbildētājas viedoklis par nievājošu un necienīgu attieksmi pret viņu ir pilnībā nepamatots un absurds. Prasītāja vienīgais mērķis ir pienācīgi un rūpīgi sniegt dzīvojamās mājas apsaimniekošanas pakalpojumus, kas nav iespējams, ja dzīvokļu īpašnieki neapmaksā rēķinus par sniegtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem. Turklāt jāņem vērā arī tas apstāklis, ka Prasītāja saimnieciskās darbības forma ir biedrība, kuras mērķis nav gūt peļņu. Attiecīgi visi maksājumi kas tiek veikti par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu tiek novirzīti komunālo pakalpojumu apmaksai vai ieguldīti dzīvojamās mājas uzturēšanā, atskaitot biedrībās administratīvās izmaksas. Gadījumā, ja kāds dzīvokļa īpašnieks neveic maksājumus par sniegtajiem pakalpojumiem, tad par šiem pakalpojumiem to sniedzējam tiek maksāts uz pārējo dzīvokļu īpašnieku veikto maksājumu rēķina, tādējādi samazinot summu, kas ir novirzāma dzīvojamās mājas uzturēšanai un nepieciešamajam remontam.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 193. panta piektā daļa nosaka, ka, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Tā kā Atbildētāja prasību ir atzinusi daļā par galvenā parāda 1 065,48 EUR apmērā piedziņu, ko veido parāds par dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas apsaimniekošanu un uzturēšanu un parāds par sniegtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma /adrese/ lietošanu, tad tiesa atzīst, ka, saskaņā ar Civilprocesa likuma 193. panta piekto daļu, papildus motivācija prasības apmierināšanai šajā daļā nav nepieciešama un tiesa sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 1., 2., 3. punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10. panta otrā daļa nosaka, ka dzīvojamās mājas īpašnieks uzdod pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, rakstveidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu (turpmāk - pārvaldīšanas līgums). Dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas pieņemts likumā par dzīvokļa īpašumu noteiktajā kārtībā. Noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku.

Tiesa atzīst, ka parāda summa par dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī parāda summa par sniegtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, par laika periodu no 2012. gada 1. septembra līdz 2015. gada 10. septembrim 1 065,48 EUR apmērā ir pierādīta ar lietā esošo 2013. gada 15. oktobra brīdinājumu par parāda samaksu Nr. Br.-7/10.2013 (lietas 30. lapa) un prasības pieteikumam pievienotajiem rēķiniem (lietas 33.-69. lapa), kā arī parāda aprēķina (lietas 12. lapa).

Ņemot vērā to, ka Atbildētāja ir atzinusi prasību daļā par galvenā parāda 1 065,48 EUR apmērā piedziņu, ko veido parāds par dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas apsaimniekošanu un uzturēšanu un parāds par sniegtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma /Nr./, /adrese/ lietošanu, ir atzinusi, tad minētā summa ir piedzenama no Atbildētājas Prasītāja labā.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas līgumsodu 1 065,48 EUR apmērā, kas aprēķināts saskaņā ar Apsaimniekošanas līguma 3.6. punkta nosacījumiem par laika periodu no 2013. gada 1. marta līdz 2015. gada 10. septembrim un kopējā tā summa ir 1 104,74 EUR, bet Prasītājs to ir samazinājis līdz 1 065,48 EUR (lietas 11. lapa).

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir noraidāma pilnā apmērā.

No Atbildētājas paskaidrojumiem un arī Prasītāja sniegtās atsauksmes izriet, ka Atbildētāja nav parakstījusi Apsaimniekošanas līgumu. Minētais apstiprinās arī ar lietā iesniegto Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas 2012. gada 1. janvāra līgumu (lietas 13.-26. lapa), no kura ir redzams, ka Atbildētāja minēto Apsaimniekošanas līgumu nav parakstījusi.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)*, līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1717. panta otrā daļa *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* nosaka, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Tiesas ieskatā no minētajām Civillikuma normām nepārprotami izriet, ka par līgumsoda maksāšanas pienākumu un tā apmēru pusēm ir jāvienojas.

Tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 5. panta sestajā daļā noteikto, ņem vērā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumos norādīto, ka likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.[2] panta otrās daļas 5. punkts par īpašnieku kopsapulces tiesībām „izlemt citus jautājumus, kas saistīti ar kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" nav tulkojams tik plaši, ka tas aptver arī tiesības noteikt atsevišķiem dzīvokļu īpašniekiem līgumsodus. Līgumsods un apsaimniekošana ir dažādas lietas. Kā izriet no definīcijas Civillikuma 1716. pantā, līgumsods ir konkrētā saistības dalībnieka labprātīgi uzņemts pienākums ciest pamet̄umu, un nav pamata uzskatīt, ka šāda tiesība likumā „Par dzīvokļa īpašumu" būtu nodota dzīvokļu īpašnieku kopsapulces izlemšanā (*Senāta 2010. gada 26. maija spriedums lietā Nr. SKC-151/2010; Senāta 2010. gada 24. novembra spriedums lietā Nr. SKC-245/2010; Senāta 2011. gada 28. septembra spriedums lietā Nr. SKC-261/2011).*

Tiesa uzskata, ka līgumsoda maksāšanas pienākuma rašanās pamats kontekstā ar Civillikuma 1402. un 1716. pantu, pamatojoties uz dzīvokļa īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata nav atzīstams par tiesisku.

Vienlaikus tiesa uzskata, ka, atbilstoši Civillikuma 1759., 1765. pantu nosacījumiem, Prasītājs ir tiesīgs saņemt likumiskos nokavējuma procentus – 6% gadā no galvenā parāda summas - par laika periodu no 2013. gada 1. marta līdz 2015. gada 10. septembrim 166,32 EUR apmērā (0,18 EUR dienā x 924 dienas).

Tiesa konstatē parādnieka nokavējumu (Civillikuma 1651. pants un 1652. pants) - saistības izpildījuma prettiesīgu novilcinājumu, jo Atbildētāja ir palaidusi garām termiņu, kas nolikts saistības izpildīšanai rēķinos. Tādējādi, ievērojot Civillikuma 1759. panta 1. punktu, ir atzīstams Atbildētājas pienākums maksāt nokavējuma procentus par laiku no 2013. gada 1. marta līdz 2015. gada 10. septembrim 166, EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda [..] prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru [..].

Prasītājs lūdz noteikt viņam tiesības saņemt likumiskos 6% procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. savukārt Civillikuma 1759. panta 1. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765. panta otrā daļa nosaka, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, ir seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja lūgumu noteikt Prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram [..].

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 319,64 EUR (lietas 9., 10. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,28 EUR (lietas 8., 89. lapa).

Tā kā prasījums ir apmierināts daļēji, t.i., 1 231,80 EUR apmērā, kas nozīmē, ka prasība ir apmierināta 57,80% apmērā, tad no Atbildētājas par labu Prasītājam tiesas izdevumi ir piedzenami proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram: valsts nodeva 184,75 EUR (57,80% no 319,64 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,63 EUR (57,80% no 6,28 EUR).

Prasītājs lūdzis piedzīt no Atbildētājas arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus 100 EUR apmērā. Minēto izdevumu apmērs apstiprinās ar lietā iesniegto maksājuma dokumentu (lietas 71. lapa)

Civilprocesa likuma 44. panta otrā daļa nosaka, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji [..]. Minētā panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunkts paredz, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi - izdevumi advokāta palīdzības samaksai - prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8 500 EUR, ir atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Savukārt Civilprocesa likuma 44. panta ceturtā daļa nosaka, ja prasība izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Tā kā prasība par naudas piedziņu ir apmierināma daļēji, tad Atbildētājai ir pienākums atlīdzināt Prasītājam ar lietas vešanu saistītos izdevumus to faktiskajā apmērā, jo tie nepārsniedz Civilprocesa likuma 44. panta ceturtajā daļā noteikto maksimālo apmēru. Līdz ar to tiesa atzīst, ka no Atbildētājas par labu Prasītājam labā ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 100 EUR apmērā.

Tādējādi no Atbildētājas par labu Prasītājam ir piedzenami tiesāšanās izdevumi 288,38 EUR apmērā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Biedrībai "/Nosaukums A/" reģistrācijas Nr. /numurs/, parādu par dzīvojamās mājas un zemes gabala apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2012. gada 1. septembra līdz 2015. gada 10. septembrim 1 065,48 EUR (viens tūkstotis sešdesmit pieci *euro,* 48 centi), likumiskos nokavējuma procentus 166,32 EUR apmērā par laika periodu no 2013. gada 1. marta līdz 2015. gada 10. septembrim un tiesāšanās izdevumus 288,38 EUR (divi simti astoņdesmit astoņi *euro,* 38 centi).

Noteikt Biedrībai "/Nosaukums A/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas – 1 065,48 EUR.

Noteikt /pers. B/termiņu labprātīgai sprieduma izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2016. gada 2. marta - Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura